

Josep Soler | Alban Berg

Miguel Simarro, violí; Robert Schröter, piano.
Tritó, 2013.

Si alguna cosa queda clara des del minut u en aquest CD és que el violinista Miguel Simarro i el pianista Robert Schröter estan del tot compromesos amb la poètica musical de Josep Soler, que sembla fonamentar-se en una temporalitat captivada, dilatada i profundament introspectiva. Els frasejos de tots dos intèrprets estan tothora d'allò més ben dibuixats i van acompanyats d'un tractament tímbric exquisit del piano (claríssim també en la presentació de les veus) i d'una sumptuositat profundament atractiva en el so del violí.

Tot i el tremp del final de l'obra més antiga que es presenta al CD, la *Introducció, fuga i giga*, del 1979, l'enregistrament és una mostra perfecta de la poètica encalmada i meditativa que ha anat sent cada cop més el segell distintiu de la producció del Soler madur. Un tret que s'observa clarament en els quatre fragments per a violí sol d'*El misteri de sant Francesc*, que a les mans de Simarro esdevenen una melopea sonora d'una profunda integritat compositiva i d'una cohesió majúscula. El *Fragment de sonatina*, escrit poc abans que aquest gran fresc solerià, ve a reblar aquestes impressions, igual que les dues peces que clouen el CD (*A Matilde*, per a violí sol, i la *Sonata núm. 2*, per a violí i piano).

El CD té el reclam de presentar, a més, la magnífica (per bé que inacabada) *Sonata núm. 5, en Sol menor*

d'Alban Berg, escrita quan el compositor vienès (de qui Soler se sent hereu) encara rebia consells del seu mestre Arnold Schönberg i que és el precedent immediat de la seva il·lustre *Sonata op. 1*. Robert Schröter en fa una interpretació magnífica, amb una distribució sàvia de les tensions i un lirisme feliç i elegant.

Per tot això, els amants de la música de Josep Soler trobaran en aquest CD una de les millors versions imaginables de les seves creacions. I, per a aquells que no el coneixin, el CD representa, sens dubte, una magnífica porta d'entrada a l'univers profundament personal d'aquest compositor erudit i astut que, a prop d'arribar als 80 anys, continua escrivint (*organitzant*, li agrada dir a ell, entroncant-se amb la tradició dels *organistes* medievals) notes sobre el pentagrama. **J. B. P.**